

670

Wet van 14 december 1977, houdende nadere wijziging van een aantal sociale verzekeringswetten, enkele belastingwetten en de Wet Werkloosheidsvoorziening (tegengaan van oneigenlijk gebruik van te ruime bepalingen)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in een aantal sociale verzekeringswetten, enkele belastingwetten en de Wet Werkloosheidsvoorziening wijzigingen aan te brengen, ertoe strekkende om het oneigenlijk gebruik als gevolg van te ruime bepalingen tegen te gaan;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Algemene Ouderdomswet (Stb. 1965, 429)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 14, derde lid, wordt gelezen:

3. De intrekking van het ouderdomspensioen of de herziening daarvan, welke voortvloeit uit een wijziging der omstandigheden en welke een verlaging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat, behoudens in de door Onze Minister aan te wijzen gevallen, in op de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de dag is gelegen met ingang waarvan degene, aan wie pensioen is toegekend, daarvoor niet meer in aanmerking komt, onderscheidenlijk voor een lager pensioen in aanmerking komt. Indien het ouderdomspensioen ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend, wordt het ingetrokken onderscheidenlijk herzien met ingang van de dag, waarop het is ingegaan.

B

Artikel 20 wordt gelezen:

1. Behoudens het bepaalde in de volgende leden zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het ouderdomspensioen niet vatbaar voor terugverdring.

2. Hetgeen aan ouderdomspensioen ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht:

a. indien ten onrechte of te veel is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen door de gepensioneerde, door zijn echtgenote onderscheidenlijk haar echtgenoot, door de langstlevende der echtgenoten, bedoeld in artikel 15, eerste lid, dan wel door de persoon, aan wie of het orgaan, aan hetwelk ingevolge artikel 17 ouderdomspensioen wordt uitbetaald;

b. indien ten onrechte of te veel is uitbetaald als gevolg van het niet nakomen van de in artikel 37 neergelegde verplichting door een persoon of instelling als bedoeld in dat artikel.

3. Hetgeen aan ouderdomspensioen ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht:

a. indien het de gepensioneerde, zijn echtgenote onderscheidenlijk haar echtgenoot, de langstlevende der echtgenoten, bedoeld in artikel 15, eerste lid, de in artikel 15, tweede lid, bedoelde persoon of personen dan wel de persoon aan wie of het orgaan aan hetwelk ingevolge artikel 17 ouderdomspensioen wordt uitbetaald redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest dat ten onrechte of te veel pensioen is uitbetaald;

b. indien het pensioen als gevolg van een herziening als bedoeld in artikel 14, vijfde lid, is verlaagd;

c. indien het pensioen in de door Onze Minister krachtens het bepaalde in artikel 14, derde lid, aangewezen gevallen met terugwerkende kracht is herzien of ingetrokken, zulks onverminderd het bepaalde in het tweede lid.

C

Na artikel 20 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 20a

Indien over een tijdvak, waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand een ouderdomspensioen wordt toegekend, is de Sociale Verzekeringsbank bevoegd het ouderdomspensioen over dat tijdvak tot ten hoogste het bedrag van die bijstand in plaats van aan degene, aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, dan wel aan wie het ouderdomspensioen op grond van het bepaalde in artikel 15, eerste lid, dient te worden uitbetaald, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de bijstand verleende.

D

In artikel 22c wordt na «20,» ingevoegd: 20a,.

E

In artikel 37 wordt na «De gepensioneerde,» ingevoegd: de langstlevende der echtgenoten als bedoeld in artikel 15, eerste lid,

ARTIKEL II

De Algemene Weduwen- en Wezenwet (Stb. 1965, 429)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 26, derde lid, laatste volzin, wordt gelezen: Indien het pensioen ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend, wordt het ingetrokken onderscheidenlijk herzien met ingang van de dag, waarop het is ingegaan.

B

Artikel 35 wordt gelezen:

1. Behoudens het bepaalde in de volgende leden zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het pensioen niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen aan pensioen ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht, indien ten onrechte of te veel is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen of het niet nakomen van de in artikel 49 neergelegde verplichting door een persoon of instelling als bedoeld in dat artikel.

3. Hetgeen aan pensioen ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht:

a. indien het een persoon of instelling als bedoeld in artikel 29 of 49 redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest dat ten onrechte of te veel pensioen werd uitbetaald;

b. indien het pensioen als gevolg van een herziening als bedoeld in artikel 26, vierde lid, is verlaagd.

4. Hetgeen aan pensioen ten onrechte of te veel is uitbetaald kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht:

a. voor zover het betreft tijdelijke weduwenuitkering, uitbetaald over een tijdvak, waarover naderhand weduwenpensioen is toegekend;

b. voor zover het betreft weduwenpensioen, uitbetaald over een tijdvak, waarover naderhand tijdelijke weduwenuitkering is toegekend, evenwel, onverminderd het bepaalde in het tweede lid, slechts tot het bedrag van de tijdelijke weduwenuitkering over dat tijdvak.

C

Na artikel 35 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 35a

Indien over een tijdvak, waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand een pensioen wordt toegekend, is de Sociale Verzekeringsbank bevoegd het pensioen over dat tijdvak tot ten hoogste het bedrag van die bijstand in plaats van aan degene, aan wie het pensioen is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de bijstand verleende.

D

In artikel 37d wordt na «35.» ingevoegd: 35a,.

ARTIKEL III

De Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1975, 674)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 5, tweede lid, laatste volzin, wordt gelezen:

Het bepaalde in de vorige twee volzinnen blijft buiten toepassing, indien de betrokkene:

- a. bij de aanvang van de verzekering jonger was dan 17 jaar en hij gedurende de zes jaren onmiddellijk voorafgaande aan het 17e levensjaar binnen het Rijk heeft gewoond;
- b. uit hoofde van een vroegere verzekeringsperiode reeds in het genot is van een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

B

Artikel 21, derde lid, wordt gelezen:

3. Het bepaalde in de vorige leden blijft buiten toepassing ten aanzien van degene als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder b, indien hij gedurende de zes jaren onmiddellijk voorafgaande aan het 17e levensjaar binnen het Rijk heeft gewoond.

C

Artikel 48, tweede lid, wordt gelezen:

2. Hetgeen aan arbeidsongeschiktheidsuitkering ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op een later uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge deze wet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, en in de gevallen bedoeld onder a en b eveneens op later uit te betalen ziekengeld krachtens de Ziektewet, waaronder in afwijking van artikel 1, vierde lid, mede wordt verstaan uitkering voortvloeiende uit het bepaalde in artikel 57 van laatstgenoemde wet, of op een later uit te betalen uitkering krachtens de Werkloosheidswet:

- a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien ten onrechte of te veel is betaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen of het niet nakomen van de in het eerste lid van artikel 78 neergelegde verplichting door een persoon of instelling als bedoeld in dat artikel;
- b. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien het een persoon of instelling als bedoeld in het eerste lid van artikel 78 redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden;
- c. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien de arbeidsongeschiktheidsuitkering als gevolg van een herziening als bedoeld in artikel 11 is verlaagd.

D

Artikel 49 wordt gelezen als volgt:

Artikel 49

Indien over een tijdvak waarover reeds uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening dan wel krachtens de Algemene Bijstandswet bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand een arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt toegekend, is de bedrijfsvereniging bevoegd de arbeidsongeschiktheidsuitkering over dat tijdvak tot ten hoogste het bedrag van de uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening onderscheidenlijk de bijstand in plaats van aan degene, aan wie de arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de uitkering ingevolge laatstgenoemde wet of de bijstand verleende.

E

In artikel 55 wordt na «48,» ingevoegd: 49,.

ARTIKEL IV

De Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421)² wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 21, zesde lid vervalt.

B

Na artikel 21, wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 21a

1. Behoudens het bepaalde in de volgende leden zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van een uitkering niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op een later uit te betalen uitkering ingevolge deze wet of arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, of op later uit te betalen ziekengeld krachtens de Ziektewet:

a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien ten onrechte of te veel is betaald door toedoen van de werknemer;

b. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien het degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden.

C

Na artikel 21a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 21b

Indien over een tijdvak waarover reeds uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening dan wel krachtens de Algemene Bijstandswet bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand een uitkering ingevolge deze wet wordt toegekend is het bestuur van de bedrijfsvereniging bevoegd laatstbedoelde uitkering over dat tijdvak tot ten hoogste het bedrag van de uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening onderscheidenlijk de bijstand in plaats van aan degene, aan wie de uitkering ingevolge deze wet is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening of de bijstand verleende.

D

Aan artikel 22 worden na het vierde lid drie nieuwe leden toegevoegd, luidende:

5. In afwijking van het bepaalde in de vorige leden eindigt de uitkering ter zake van een werkloosheid uiterlijk na 78 weken te rekenen vanaf de eerste dag, waarover in verband met die werkloosheid uitkering op grond van deze wet is toegekend. De in de vorige volzin bedoelde termijn wordt verlengd met de vóór het einde daarvan aangevangen tijdvakken waarover de werk-

nemer op grond van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, onder g, geen uitering ingevolge deze wet is toegekend.

6. Voor de toepassing van het vorige lid wordt een termijn van 78 weken, welke wordt onderbroken door dagen van werken, niet geacht te zijn onderbroken zolang de werknemer niet op ten minste 15 dagen, gelegen in een periode van 3 weken, gedurende ten minste de voor hem normale werktijd als werknemer dan wel als zelfstandige heeft gewerkt.

7. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, bepaalde groepen van werknemers aanwijzen voor wie het bepaalde in het vijfde en zesde lid niet van toepassing is.

E

In artikel 31, eerste lid, onder e, worden de onderdelen III, IV en V vervangen door:

III. geacht moet worden werkloos te zijn of te blijven, doordat hij:

- a. in onvoldoende mate heeft getracht arbeid te verkrijgen,
- b. heeft nagelaten passende arbeid te aanvaarden, of
- c. door eigen schuld of eigen toedoen geen arbeid heeft verkregen of behouden;

IV. in verband met het door hem verrichten van arbeid eisen stelt, die het aanvaarden of verkrijgen van passende arbeid duidelijk belemmeren;

F

In artikel 35, tweede lid, wordt in plaats van «artikel 22» gelezen: artikel 22, eerste lid,.

G

In artikel 35a, eerste lid, vervallen de woorden «in de regel».

H

In artikel 42a, vierde lid, wordt in plaats van «21 zesde lid» gelezen: 21a.

ARTIKEL V

De Ziektewet (Stb. 1967, 473)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 31 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het eerste lid wordt de zinsnede «die gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte loon ontvangt» vervangen door: die gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte loon, inkomsten uit arbeid anders dan in dienstbetrekking of ouderdomspensioen ontvangt.

2°. Aan het artikel worden vier nieuwe leden toegevoegd luidende:

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden onder loon mede verstaan inkomsten uit arbeid anders dan in dienstbetrekking, met dien verstande, dat deze inkomsten buiten aanmerking blijven, indien en voor zover deze ook reeds onmiddellijk voorafgaande aan de dag met ingang waarvan het ziekingeld werd toegekend, werden verworven.

4. Indien de verzekerde gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte tevens recht heeft op ouderdomspensioen, wordt het ziekingeld slechts uitbetaald, voor zover dit het ouderdomspensioen overtreft. Het bepaalde in de vorige volzin vindt geen toepassing ten aanzien van het tijdvak, waarin de verzekerde naar verwachting, ware hij niet arbeidsongeschikt geworden, naast het ouderdomspensioen loon zou hebben ontvangen uit de

dienstbetrekking, waarin hij laatstelijk voor het intreden van zijn ongeschiktheid tot werken werkzaam was.

5. Onze Minister bepaalt, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, wat voor de toepassing van het eerste en het vierde lid onder ouderdomspensioen wordt verstaan.

6. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

B

Artikel 33, tweede lid, wordt gelezen:

2. Hetgeen aan ziekgeld ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op later uit te betalen ziekgeld krachtens deze wet of arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, of op een later uit te betalen uitkering krachtens de Werkloosheidswet:

a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien ten onrechte of te veel is betaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen of het niet nakomen van de in het eerste lid van artikel 31 neergelegde verplichting, dan wel indien op grond van artikel 44, eerste lid, uitkering is geweigerd, mits de feiten, die tot de weigering hebben geleid door toedoen van de verzekerde zijn ontstaan;

b. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien het degene aan wie de uitbetaling plaats vond redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling van het ziekgeld ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden.

C

Na artikel 33 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 33a

Indien over een tijdvak waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand ziekgeld wordt toegekend, is het bestuur van de bedrijfsvereniging of de afdelingskas bevoegd het ziekgeld over dat tijdvak tot ten hoogste het bedrag van die bijstand in plaats van aan degene, aan wie het ziekgeld is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de bijstand verleende.

ARTIKEL VI

A

Artikel 57, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1967, 439)⁴ wordt gewijzigd als volgt:

2. Hetgeen aan arbeidsongeschiktheidsuitkering ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op een later uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge deze wet of de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, en in de gevallen bedoeld onder a en b eveneens op later uit te betalen ziekgeld krachtens de Ziektewet, waaronder in afwijking van artikel 1, tweede lid, mede wordt verstaan uitkering voortvloeiende uit het bepaalde in artikel 57 van laatstgenoemde wet, of op een later uit te betalen uitkering krachtens de Werkloosheidswet:

a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien ten onrechte of te veel is betaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen

tingen of het niet nakomen van de in artikel 80 neergelegde verplichting door een persoon of instelling als bedoeld in dat artikel;

b. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien het een persoon of instelling als bedoeld in artikel 80 redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden;

c. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien de arbeidsongeschiktheidsuitkering als gevolg van een herziening als bedoeld in artikel 15 is verlaagd.

B

Na artikel 57 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 57a

Indien over een tijdvak, waarover reeds uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening dan wel krachtens de Algemene Bijstandswet bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand een arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt toegekend, is de bedrijfsvereniging bevoegd de arbeidsongeschiktheidsuitkering over dat tijdvak tot ten hoogste het bedrag van de uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening onderscheidenlijk de bijstand in plaats van aan degene, aan wie de arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de uitkering ingevolge laatstgenoemde wet of de bijstand verleende.

C

In artikel 59d wordt na «57,» ingevoegd: 57a,.

ARTIKEL VII

De Algemene Kinderbijslagwet (Stb. 1968, 24)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan het slot van de eerste volzin van het tweede lid van artikel 7 wordt de punt vervangen door een komma, waarna aan deze volzin wordt toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Na artikel 9 wordt een nieuw artikel 9a ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

1. Voor het vaststellen van de mate, waarin een eigen kind, een aangehuwd kind, een pleegkind dan wel een met een pleegkind gelijkgesteld kind door de verzekerde wordt onderhouden, wordt het inkomen van het kind geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.

2. Onze Minister kan voorschriften geven ter bepaling van het inkomen van het kind.

Tevens kan Onze Minister, in afwijking van het vorige lid, bepalen dat uitkeringen, welke aan de verzekerde ten behoeve van het kind worden verstrekt, voor de toepassing van dat lid als inkomen van het kind worden aangemerkt.

C

Artikel 19 wordt gelezen:

Artikel 19

1. Kinderbijslag welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.

2. Hetgeen aan kinderbijslag ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling van degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op de aan hem of haar, onderscheidenlijk aan zijn echtgenote of haar echtgenoot later uit te betalen kinderbijslag krachtens deze wet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet of de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen, indien ten onrechte of te veel is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen.

3. Hetgeen aan kinderbijslag ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling van degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op de aan hem of haar onderscheidenlijk aan zijn echtgenote of haar echtgenoot later uit te betalen kinderbijslag krachtens deze wet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet of de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen, indien het degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden.

4. Een aanvraag om kinderbijslag, ingediend meer dan drie jaren na afloop van het kalenderkwartaal, waarop de aanvraag betrekking heeft, is niet ontvankelijk. De Sociale Verzekeringsbank kan in bijzondere gevallen de aanvraag niettemin ontvankelijk verklaren.

D

Na artikel 19 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 19a

Indien over een tijdvak, waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijk kosten van het bestaan is verleend, naderhand recht op kinderbijslag wordt verleend, is de Sociale Verzekeringsbank bevoegd de kinderbijslag over dat tijdvak, in zoverre deze bij de bijstandsverlening niet in aanmerking is genomen, in plaats van aan degene, aan wie de kinderbijslag zou dienen te worden uitbetaald, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de bijstand verleende.

ARTIKEL VIII

De Kinderbijslagwet voor loontrekkenden (Stb. 1967, 482)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan het slot van de eerste volzin van het tweede lid van artikel 17 wordt de punt vervangen door een komma, waarna aan deze volzin wordt toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Na artikel 19 wordt een nieuw artikel 19a ingevoegd, luidende:

Artikel 19a

1. Voor het vaststellen van de mate, waarin een eigen kind, een aangehuwd kind, een pleegkind dan wel een met een pleegkind gelijk gesteld kind door de werknemer wordt onderhouden, wordt het inkomen van het kind geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.
2. Onze Minister kan voorschriften geven ter bepaling van het inkomen van het kind. Tevens kan Onze Minister, in afwijking van het vorige lid, bepalen dat uitkeringen, welke aan de werknemer ten behoeve van het kind worden verstrekt, voor de toepassing van dat lid als inkomen van het kind worden aangemerkt.

C

Artikel 30 wordt gelezen:

Artikel 30

1. Kinderbijslag welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.
2. Hetgeen aan kinderbijslag ten onrechte of te veel is uitbetaald kan gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling van degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op de aan hem of haar, onderscheidenlijk aan zijn echtgenote of haar echtgenoot, later uit te betalen kinderbijslag krachtens deze wet, de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10, de Algemene Kinderbijslagwet of de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen, indien ten onrechte of te veel is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen.
3. Hetgeen aan kinderbijslag ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling van degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op de aan hem of haar, onderscheidenlijk aan zijn echtgenote of haar echtgenoot later uit te betalen kinderbijslag krachtens deze wet, de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10, de Algemene Kinderbijslagwet of de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen, indien het degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden.
4. Een aanvraag om kinderbijslag, ingediend meer dan drie jaren na afloop van het kalenderkwartaal, waarop de aanvraag betrekking heeft, is niet ontvankelijk. De Sociale Verzekeringsbank kan in bijzondere gevallen de aanvraag niettemin ontvankelijk verklaren.

D

Na artikel 30 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 30a

Indien over een tijdvak, waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand recht op kinderbijslag wordt verleend, is de Sociale Verzekeringsbank bevoegd de kinderbijslag over het tijdvak, in zoverre deze bij de bijstandverlening niet in aanmerking is genomen, in plaats van aan degene, aan wie de kinderbijslag zou dienen te worden uitbetaald, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de bijstand verleende.

ARTIKEL IX

De Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen (Stb. 1965, 429)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan het slot van de eerste volzin van het vierde lid van artikel 5 wordt de punt vervangen door een komma, waarna aan deze volzin wordt toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Na artikel 7 wordt een nieuw artikel 7a ingevoegd, luidende:

Artikel 7a

1. Voor het vaststellen van de mate, waarin een eigen kind, een aangehuwd kind, een pleegkind dan wel een met een pleegkind gelijk gesteld kind door de zelfstandige wordt onderhouden, wordt het inkomen van het kind geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.

2. Onze Minister kan voorschriften geven ter bepaling van het inkomen van het kind. Tevens kan Onze Minister, in afwijking van het vorige lid, bepalen dat uitkeringen, welke aan de zelfstandige ten behoeve van het kind worden verstrekt, voor de toepassing van dat lid als inkomen van het kind worden aangemerkt.

C

Artikel 18 wordt gelezen:

Artikel 18

1. Kinderbijslag welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.

2. Hetgeen aan kinderbijslag ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling van degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op de aan hem of haar, onderscheidenlijk zijn echtgenote of haar echtgenoot later uit te betalen kinderbijslag krachtens deze wet, de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet, indien ten onrechte of te veel is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen.

3. Hetgeen aan kinderbijslag ten onrechte of te veel is uitbetaald, kan gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling van degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, worden teruggevorderd, dan wel in mindering worden gebracht op de aan hem of haar, onderscheidenlijk aan zijn echtgenote of haar echtgenoot later uit te betalen kinderbijslag krachtens deze wet, de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet, indien het degene aan wie de uitbetaling plaatsvond, redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest, dat de uitbetaling ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden.

4. Een aanvraag om kinderbijslag, ingediend meer dan drie jaren na afloop van het kalenderkwartaal, waarop de aanvraag betrekking heeft, is niet ontvankelijk. De Sociale Verzekeringsbank kan in bijzondere gevallen de aanvraag niettemin ontvankelijk verklaren.

D

Na artikel 18 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 18a

Indien over een tijdvak, waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, naderhand recht op kinderbijslag wordt verleend, is de Raad van Arbeid bevoegd de kinderbijslag over dat tijdvak, in zoverre deze bij de bijstandverlening niet in aanmerking is genomen, in plaats van aan degene, aan wie de kinderbijslag zou dienen te worden uitbetaald, zonder diens machtiging uit te betalen aan de gemeente, welke de bijstand verleende.

ARTIKEL X

De Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan het slot van de eerste volzin van het tweede lid van artikel 4 wordt de punt vervangen door een komma, waarna aan deze volzin wordt toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Na artikel 4 wordt een nieuw artikel 4a ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. Voor het vaststellen van de mate, waarin een eigen kind, een aangehuwd kind, een pleegkind dan wel een met een pleegkind gelijkgesteld kind door de verzekerde wordt onderhouden, wordt het inkomen van het kind geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.
2. Onze Minister kan voorschriften geven ter bepaling van het inkomen van het kind. Tevens kan Onze Minister, in afwijking van het vorige lid, bepalen dat uitkeringen welke aan de verzekerde ten behoeve van het kind worden verstrekt, voor de toepassing van dit lid als inkomen van het kind worden aangemerkt.

ARTIKEL XI

Artikel 56 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (Stb. 519)⁵ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan de eerste volzin van het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt door een komma, toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Na het zevende lid wordt, onder vernummering van het achtste en negende lid in negende en tiende lid, ingevoegd:

8. Het onzuivere inkomen van een eigen kind, een aangehuwd kind dan wel een pleegkind wordt geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.

ARTIKEL XII

Artikel 16 van de Wet op de vermogensbelasting 1964 (Stb. 520)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan de eerste volzin van het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt door een komma, toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Aan het artikel wordt toegevoegd:

7. Het onzuivere inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 van een eigen kind, een aangehuwd kind dan wel een pleegkind wordt geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.

ARTIKEL XIII

Artikel 22 van de Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521)⁵ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan de eerste volzin van het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt door een komma, toegevoegd: en dat in belangrijke mate op zijn kosten wordt onderhouden.

B

Na het zevende lid wordt, onder vernummering van het achtste lid in negende lid, ingevoegd:

8. Het onzuivere inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 van een eigen kind, een aangehuwd kind dan wel een pleegkind wordt geacht te zijn aangewend voor het onderhoud van dat kind.

ARTIKEL XIV

De Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485)³ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 14, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1°. Het bepaalde onder g wordt vervangen door:

g. geacht moet worden werkloos te zijn of te blijven, doordat hij door eigen schuld of eigen toedoen geen arbeid heeft verkregen of behouden, dan wel in onvoldoende mate heeft getracht arbeid te verkrijgen of heeft nagelaten passende arbeid in een andere dienstbetrekking dan bedoeld in artikel 3 onder a te aanvaarden;

2°. Het bepaalde onder h wordt vervangen door:

in verband met het door hem verrichten van arbeid eisen stelt die het aanvaarden of verkrijgen van passende arbeid duidelijk belemmeren;

B

Na artikel 28 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 28a

Indien aan een werknemer uitkering ingevolge deze wet wordt toegekend over een tijdvak, waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, is het gemeentebestuur bevoegd deze uitkering over dat tijdvak te verrekenen met het bedrag van de hem verleende bijstand, dan wel de uitkering tot het bedrag van deze bijstand zonder diens machtiging uit te betalen aan het gemeentebestuur, dat de bijstand verleende.

C

Na artikel 51 wordt een nieuw artikel 51a ingevoegd, luidende:

Artikel 51a

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van personen bijzondere of afwijkende bepalingen worden gemaakt ten aanzien van de uitkering ingevolge deze wet.

Overgangs- en slotbepalingen

ARTIKEL XV

Ten aanzien van degenen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet aanspraak hebben op een uitkering ingevolge de Werkloosheidswet ter zake van een vóór die datum aangevangen werkloosheid wordt de termijn van 78 weken als bedoeld in artikel IV, onder C, geacht te zijn ingegaan uiterlijk 52 weken vóór bedoelde inwerkingtreding.

ARTIKEL XVI

Het bepaalde in artikel V, onder A, vindt geen toepassing ten aanzien van de gevallen, waarin het ziekengeld krachtens de Ziektewet en de inkomsten uit arbeid anders dan in dienstbetrekking of het ouderdomspensioen ook reeds op de dag, voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze wet naast elkaar werden genoten.

ARTIKEL XVII

Deze wet treedt in werking met ingang van de twintigste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst, met uitzondering van de artikelen VII tot en met XIII, welke in werking treden op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor elk van die artikelen verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 14 december 1977.

Juliana

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
P. J. J. Mertens

De Minister van Financiën,
W. F. Duisenberg

Uitgegeven de drieëntwintigste december 1977

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Kamerstukken II 1976/77, 14 280; 1977, 14 280.
Hand. II 1977, bladz. 300-316; 320-339; 389.
Kamerstukken I 1977, 14 280(19); 1977/78,
14 280(15, 15a).
Hand. I 1977/78, bladz. 54-58, 67-70.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 1977, Stb. 328.

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 april 1977, Stb. 226.

³ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 september 1976, Stb. 473.

⁴ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 1976, Stb. 720.

⁵ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 november 1977, Stb. 648.